

Organizacja Biała Róża (niem. Die Weisse Rose)

Każde słowo wychodzące z ust Hitlera jest kłamstwem. Kiedy mówi „pokój”, myśli o wojnie, a kiedy w występnym sposób wzywa imię Wszechmogącego – myśli o mocy złego, wtedy wzywa upadłego anioła, szatana. Jego usta są śmierdzącą paszczą piekła, a jego władza jest u samych podstaw wypaczona (z fragmentu IV Ulotki Białej Róży).

Biała Róża stawiała sobie za cel obalenie systemu nazistowskiego pokojowymi metodami. Aktywiści zajmowali się głównie rozdawaniem antyhitlerowskich ulotek i wieszaniem plakatów, nawołujących do oporu przeciwko hitlerowskiemu reżimowi. Pierwsze cztery ulotki Białej Róży zostały rozkolportowane w czerwcu 1942 roku przez Hansa Scholla i Alexandra Schmorella. Wkrótce udało im się wydać piątą ulotkę, którą zatytułowali „Odezwa do wszystkich Niemców”.

Po klęsce pod Stalingradem członkowie Białej Róży wydali ostatnią ulotkę skierowaną „Do Studentek i Studentów”. Młodzi zaprzyjaźnieni ze sobą ludzie, działając w małych grupkach, kolportowali tę ulotkę w wielu miastach Niemiec, takich jak Hamburg, Saarbrücken, Ulm, Freiburg, Stuttgart oraz Berlin. Ulotki miały za cel zachwiać wiarę w Hitlera, wytykać Niemcom ich winy, jak również nawoływały do pasywnego oporu i do unicestwienia narodowego socjalizmu. Parokrotnie na murach uniwersytetu i innych budynków w Monachium pojawiały się hasła „Wolność” i „Precz z Hitlerem”. Hasła te były szczególną zniewagą dla Hitlera, ponieważ miasto to od 2 sierpnia 1935 roku było stolicą ruchu narodowosocjalistycznego (Hauptstadt der Bewegung). W 1943 roku wszyscy członkowie Białej Róży podczas procesu pokazowego przed Trybunałem Ludowym (niem. Volksgerichtshof), prowadzonym przez nazistowskiego sędziego Rolanda Freislera zostali skazani na karę śmierci.

Członkowie Białej Róży:

Willi Graf (1918 – 1943) – brał udział w powielaniu i kolportażu piątej oraz szóstej ulotki, jak również uczestniczył w nocnej akcji malowania antyhitlerowskich haseł na budynkach publicznych. Wziął na siebie zadanie rozszerzania ruchu oporu na inne miasta. Aresztowany 18 lutego 1943 roku. 19 kwietnia 1943 roku podczas drugiego procesu Białej Róży, który odbył się przed Trybunałem Ludowym został skazany na śmierć, wyrok wykonano przez ścięcie gilotyną 12 października 1943 roku.

Profesor Kurt Hubert (1893 – 1943) – zredagował ostatnią ulotkę Białej Róży „Do Studentów i Studentek”. Dnia 27 lutego 1943 roku Gestapo aresztowało Profesora. Kilka dni później wtrącono do więzienia jego żonę i dwie siostry. 19 kwietnia 1943 roku podczas drugiego procesu Białej Róży, który odbył się przed Trybunałem Ludowym został skazany na śmierć, wyrok wykonano przez ścięcie gilotyną 13 lipca 1943 roku.

Hans Leipelt (1921 – 1945) – w lutym 1943 roku otrzymał pocztą szóstą ulotkę Białej Róży. Wspólnie z Marie-Luise Jahn wielokrotnie przepisywał ten druk na maszynie do pisania. Powielone ulotki przewieźli do Hamburga, gdzie rozkolportowali je przy pomocy kolegów. Urządzili również zbiórkę pieniędzy dla żony uwięzionego profesora Kurta Huberta. Akcja ta została odkryta i w dniu 8 października 1943 roku aresztowano Hansa, a trochę później także Marie-Luise oraz siedmiu ich przyjaciół. W dniu 13 października Trybunał Ludowy skazał Hansa na karę śmierci, wyrok wykonano przez ścięcie 29 stycznia 1945 roku.

Christoph Probst (1919-1943) – brał udział w akcjach Białej Róży na terenie Monachium. Po aresztowaniu Hansa Scholla Gestapo znalazło w jego mieszkaniu podartą ulotkę pisaną przez Chrisopa, który opisywał najważniejsze wydarzenia ze Stalingradu. Został aresztowany i 22 lutego 1943 roku Trybunał Ludowy skazał go na karę śmierci. Jeszcze tego samego dnia wykonano wyrok przez ścięcie gilotyną.

Alexander Schmorell (1917-1943) – brał atywny udział we wszystkich akcjach przeprowadzonych w Monachium przez Białą Różę. Opracowywał pierwsze ulotki wspólnie z Hansem Schollem. Alexander był autorem części

drugiej ulotki, w której po raz pierwszy otwarcie powiedziano o mordach popełnianych przez nazizm na Żydach. Został aresztowany 24 lutego 1943 roku. 19 kwietnia 1943 roku podczas drugiego procesu Białej Róży, który odbył się przed Trybunałem Ludowym, został skazany na śmierć; wyrok wykonano przez ścięcie gilotyną 13 lipca 1943 roku.

Hans Scholl (1918-1943) – wraz z Alexanderem Schmorellem wykonał pierwsze cztery ulotki. W styczniu 1943 roku opracował wraz z przyjaciółmi kolejną piątą ulotkę. Ulotka została rozpowszechniona w Niemczech i Austrii w nakładzie przekraczającym 10 tysięcy egzemplarzy. Uczestniczył również w nocnej akcji malowania antyhitlerowskich haseł na budynkach publicznych w Monachium. 18 lutego 1943 roku podczas kolportażu ulotek na Uniwersytecie w Monachium został zauważony i zadenuncjowany. Został aresztowany i 22 lutego 1943 roku Trybunał Ludowy skazał go na karę śmierci; jeszcze tego samego dnia wykonano wyrok przez ścięcie gilotyną.

Sophie Scholl (1921-1943) – wraz z bratem Hansem 18 lutego 1942 roku rozrzućili tysiące ulotek na terenie Uniwersytetu w Monachium. Sophie dodatkowo zrzuciła setki ulotek z tarasów drugiego piętra na oszklony dziedziniec wewnętrzny uniwersytetu. Została zauważona przez woźnego i zadenuncjowana. Wraz z bratem została aresztowana i 22 lutego 1943 roku Trybunał Ludowy skazał ją na karę śmierci, jeszcze tego samego dnia wykonano wyrok przez ścięcie gilotyną.

Pozostali skazani za pomoc organizacji Biała Róża:

Hans Hirzel – za pomoc w kolportowaniu ulotek skazany na 5 lat więzienia.

Franz J. Müller -za pomoc w kolportowaniu ulotek skazany na 5 lat więzienia.

Susanne Hirzel – za pomoc w kolportowaniu ulotek skazana na 6 miesięcy więzienia.

Heinrich Guter – za pomoc w kolportowaniu ulotek skazany na 18 miesięcy więzienia.

Eugen Grimminger – za pomoc w kolportowaniu ulotek skazany na 10 lat ciężkiego więzienia.

Heinz Bollinger – za pomoc w kolportowaniu ulotek skazany na 7 lat ciężkiego więzienia.

Willi Bolinger – wykonywał 200 kopii piątej ulotki Białej Róży, które rozprowadził wśród znajomych. Przesłuchiwany przez Gestapo nie przyznał się do winy. Został jednak skazany na trzy miesiące więzienia „za niepowiadomienie organów ścigania o działaniach, mających na celu zdradę stanu”.

Helmuth Bauer – za pomoc w kolportowaniu ulotek skazany na 7 lat ciężkiego więzienia.